

Club de lectura

Jesús Moncada. *El cafè de la Granota*

Maig del 2012

Coordinadora: Ester Sirvent

L'autor

Jesús Moncada Estruga va néixer a Mequinensa (Baix Cinca) l'1 de desembre de 1941 i va morir a Barcelona el 13 de juny de 2005. Des de ben jove va combinar l'afecció per narrar històries amb el dibuix i la pintura. Va guanyar premis literaris molt aviat malgrat que va publicar tard.

Va estudiar a Saragossa entre els anys 1953-1958. Va cursar els darrers cursos de batxillerat intern al "Colegio de Santo Tomás de Aquino", una escola liberal dirigida per Miguel Labordeta.

Va fer magisteri a la "Escuela de Magisterio de Saragossa", carrera que va exercir alguns anys a la seva vila fins que va anar a fer el soldat, primer al regiment d'Artilleria Antiaèria de Calataiud i després a la Jefatura del mateix cos a Saragossa.

Animat per Edmon Vallès, novel·lista, assagista i historiador, es va instal·lar a Barcelona per tal de dedicar-se a la literatura i a la pintura. Va començar a treballar a l'editorial "Montaner y Simón", al departament de producció amb Pere Calders (que havia retornat de l'exili el 1962) i es va relacionar amb altres escriptors exiliats com Avel·lí Artís Gerner "Tísner" i Xavier Benquerel, que li van ampliar la

visió de la guerra civil i les seves conseqüències.

Es va donar a conèixer amb el recull de narracions *Històries de la mà esquerra*, premi Joan Santamaria 1971, publicat per l'entitat organitzadora del premi, el 1973.

Tant en el primer recull, que va reeditar ampliat amb noves narracions i pròleg de Pere Calders el 1981 Editorial la Magrana, com en el segon: *El cafè de la granota* (1985) recrea, a cavall entre el realisme i la fantasia, el passat mític de l'antiga població de Mequinensa -ara soterrada sota les aigües del riu Ebre-. Aquesta temàtica va ser represa en les seves altres produccions (novelles i narracions).

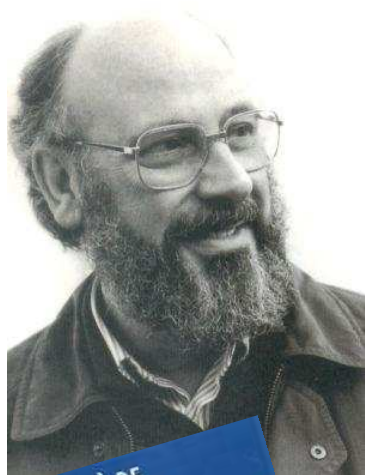
Les seves obres s'han traduït a l'alemany, l'anglès, el castellà, el danès, l'eslovac, el francès, el gallec, el japonès, el neerlandès, el portuguès, el romanès, el suec, el vietnamita... El mateix autor va traduir un nombre considerable d'obres del castellà, del francès i de l'anglès.

Pel conjunt de la seva trajectòria literària va ser distingit amb el Premi dels Escriptors Catalans (2000) i la Creu de Sant Jordi (2001).

Sobre *El cafè de la Granota*

El cafè de la granota comprèn catorze contes publicats per Jesús Moncada entre 1980 i 1985. Malgrat que aquest recull no fos pensat inicialment com a unitat, el resultat acaba essent força homogeni. Alguns dels elements que contribueixen a donar-hi cohesió són recursos unificadors com: l'escenari espacial en què es desenvolupa l'acció (la vila de Mequinensa), el marc temporal (1950 - 60), l'ús de l'humor i la ironia desencadenat per l'insòlit que fa incursió en la quotidianitat (recurs molt caldersià que aporta distància i resta transcendència a fets dramàtics com, per exemple, la mort), l'aplicació d'allò que per a Moncada han de ser els principis inviolables d'un bon conte: la brevetat i la concisió, el gust per la paraula justa, per la sorpresa, pel cop d'efecte...

Quant a estil, el recull presenta unitat en l'ús del recurs de l'oralitat, cosa que permet a l'autor reivindicar la llengua del seu territori i, de passada, la veu del seu poble.

El cafè de la Granota
(dimarts 29/05/12)

Què n'han dit?

La vella ciutat de Mequinensa és ara una carcassa enrunada i buida, colgada d'aigua des de fa vint-i-cinc anys a la cua del pantà de Riba-roja. Es podria parlar d'una realitat morta i oblidada si no fos que continua vivint, esplèndida i poderosa, en la narrativa de Jesús Moncada, un altre autor que ha recuperat, en la màgia de la literatura, els topants perduts d'uns paisatges d'infantesa i joventut. Tal com succeeix a l'obra de William Faulkner, amb les diferències que fan al cas, i la singularitat que el narrador no dissimula el nom de l'indret. [...] Mequinensa és Mequinensa, i la ciutat reviu amb afany d'estricta precisió històrica. L'autor té cura d'apuntar el nom de carrers i places, i d'insinuar les traces d'un urbanisme medieval que jeu enllocat sota les aigües del pantà.

Isidor Cònsul: "Sempre ens quedarà Mequinensa", *Avui*, 27 de febrer de 1997

Un recull d'històries d'un vell cafè de poble, a la vora de l'Ebre, on es reuneixen parroquians irònics, un rom infame i una co-torra malparlada, reflectint el batejar de la vida quotidiana.

Biblioteca QL

Fonts:

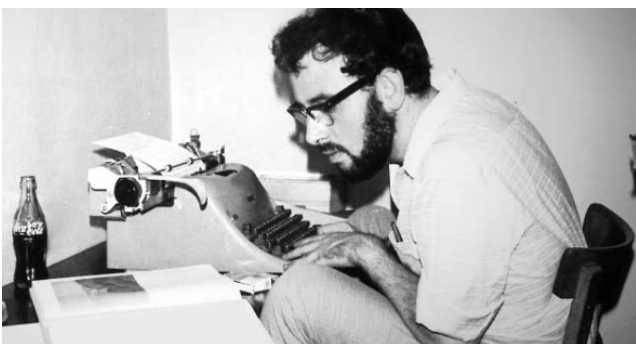
<http://www.escriptors.cat/autors/moncadaj/>

<http://www.lletra.com/es/autor/jesus-moncada>

<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/el-cafe-de-la-granota-jesus-moncada>

http://www.icatfm.cat/picatfm/accessible/item.jsp?item=wcc_noticia&idint=17396

<http://www.tnc.cat/es/mequinensa-prensa>

Ens podeu seguir al blog:

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Obres de Jesús Moncada

Novel·la

- *Camí de sirga*. Barcelona: La Magrana, 1988.

- *La galeria de les estàtues*. Barcelona: La Magrana, 1992.

- *Estremida memòria*. Barcelona: La Magrana, 1997.

- *Calaveres atònites*. Barcelona: La Magrana, 1999.

Narrativa breu

- *Històries de la mà esquerra i altres narracions*. Barcelona: La Magrana, 1981.

- *El café de la granota*. Barcelona: La Magrana, 1995.

- *Contes*. Barcelona: La Magrana, 2001.

Assaig

- *Cabòries estivals i altres proses volanderes*. Barcelona: Edicions 62, 2003.

Sabíeu que...

L'any 2007 el director saltenc Xicu Masó, amb la col·laboració d'Albert Roig a la dramaturgia, va portar a l'escenari de la Sala Muntaner el muntatge *L'aigua* basat en contes de Jesús Moncada.

Fins al 17 de juny d'enguany podeu veure a la sala petita del TNC *Mequinensa*, una recreació dramaturgica de l'obra de Moncada dirigida per Xicu Masó.

Biblioteca Comtat de Cerdanya
Claustre, 12
17520 Puigcerdà
Tel. 972880304

biblioteca@puigcerda.cat
www.bibgirona.net/puigcerda/